

VETLLA PASQUAL

Catedral de Vic / 20-4-2014

Passat el dissabte, quan ja clarejava el matí del diumenge, Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a veure el sepulcre, hem escoltat en l'evangeli. Qui són aquestes dues dones? I quin és el sepulcre que anaren a veure? En la lectura evangèlica de la Passió del Diumenge de Rams vam escoltar que aquestes dues dones eren de les que, en el lloc de la crucifixió de Jesús, eren allà mirant-s'ho de lluny, i les que hi havia en el moment de la sepultura de Jesús, que va fer Josep d'Arimatea. Després aquest féu rodolar una gran pedra, per tancar l'entrada del sepulcre, i se n'anà. Maria Magdalena i l'altra Maria eren allà, assegudes davant el sepulcre.

Les mateixes dones i el mateix sepulcre. Elles hi anaven per plorar o per recordar el qui el divendres havia mort en una creu. Però es troben amb un esdeveniment que no podien ni somiar; es troben amb uns fets en què la mateixa naturalesa es trasbalsa; es troben amb un àngel (un missatger) del Senyor, que resplendia com un llamp, que els diu quelcom que elles no acaben d'entendre del tot: *No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No hi és, aquí. Ha ressuscitat tal com havia predit. Veniu a veure el lloc on havia estat posat, i aneu de seguida a dir als deixebles: Ha ressuscitat d'entre els morts i anirà davant vostre a Galilea: allà el veureu. Mireu que jo us ho he dit.*

També nosaltres, després dels dies de la Passió del Senyor, en aquesta nit santa de Pasqua, ens trobem una vegada més amb l'esdeveniment de tots els segles: Jesús, crucificat, mort en la creu i sepultat, ara és viu! Sí, Jesús, ple de la glòria del ressuscitat, amb les nafres en el seu cos, ferides del seu amor per la seva Església, és viu enmig nostre. Ell és el vivent que no morirà mai més. Ell és el qui viu per sempre, perquè en ell nosaltres i tots els qui creuen en ell al llarg dels segles i en tots els llocs del món, visquem per sempre. Jesús no és solament el qui viu, el vivent, sinó que ell és la mateixa vida. Aquesta és la nit de la victòria definitiva sobre el pecat i la mort. L'infern ha estat desposseït del seu poder. L'amor ha estat més fort que la mort!

Aquell matí en el cor d'aquelles dones es va encendre la flama de la fe en Jesús. Perquè la fe cristiana és la trobada amb l'amor que no mor mai. La flama va sortir del sepulcre obert i buit, quasi al mateix temps que sortia Crist ressuscitat del sepulcre, per a encendre's en el cor d'aquelles dones. Qui la va encendre fou l'àngel del Senyor (és a dir, Déu mateix, que parlava per boca del seu missatger). I aquelles dones foren les primeres a rebre la Bona Nova de la Resurrecció de Jesús, i les primeres a portar-la als deixebles. Unes senzilles i porugues dones foren les primeres portadores de la llum de la fe cristiana, com ho van ser els pastors de l'alegria per a tot el poble del naixement de Jesús. I aquesta flama es passa dels uns als altres. En cada cor la flama de la fe s'encén pel testimoni d'un altre creient. I així fins a nosaltres, els qui aquesta nit, amb el cor encès per la resurrecció del Senyor, som els testimonis de Jesús. Tots junts, amb la senzillesa d'una petita flama, som la llum del món, perquè hi resplendeix Jesús, mort i ressuscitat, la llum del món. Nosaltres, per la nostra part, hem de ser els qui portem als altres germans aquesta llum de la fe, perquè ells també puguin resplendir amb Crist.

El día de Pascua es el día de la fe y el día del bautismo, sacramento de la fe. Esta noche somos invitados los ya bautizados a renovar nuestro bautismo, con la renovación de la fe y de los compromisos bautismales. Pero también esta noche una

hermana nuestra, María Isabel, recibirá el bautismo, junto con la confirmación. San Pablo nos ha recordado que *por el bautismo nos incorporamos a Cristo... Por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, así como Cristo fue despertado de entre los muertos por la gloria del Padre, así también nosotros andemos en una vida nueva.*

Esto es el bautismo, incorporarnos a la vida de Cristo. Nosotros por pura gracia de Dios participamos de la victoria de Cristo sobre el pecado y la muerte. En el bautismo nuestro pecado original y todo pecado queda borrado. Somos hechos hijos de Dios. Se nos da el don del Espíritu Santo. Somos incorporados a la familia de los hijos de Dios, que es la Iglesia. Recibimos con todo esto la vida nueva que nos hace herederos de la vida eterna.

María Isabel, vas a recibir esta noche de Pascua el don de la vida de nueva de hija de Dios. Lo que ahora recibirás, por la fe y el agua del bautismo, es un don de Jesucristo. Él es quien por su muerte en la cruz y su resurrección ha conseguido para ti y para todos nosotros el don de la libertad de los hijos de Dios. No olvides nunca que es del corazón de Jesús, abierto por la lanza del soldado, y del cual manaron sangre y agua, de donde surge el bautismo, el don del Espíritu Santo y la Eucaristía. Jesucristo te ama tanto, tanto, que por ti ha muerto en la cruz y ahora vive resucitado, acompañándote siempre en tu vida, para iluminarte, para fortalecerte, para liberarte.

Ahora te preguntaré si crees lo que todos los cristianos creemos. Y tu respuesta diciendo que sí, será abrir el corazón para que el amor de Dios, manifestado plenamente en Jesucristo, lo llene aún más de su amor. Creer en Jesús significa creer en el amor que no muere nunca. Por tu parte, María Isabel, guarda siempre en tu corazón los dones que esta noche de Pascua vas a recibir. Jesús jamás te abandonará; tú, haz lo mismo. Quien camina con Jesús nunca se pierde, porque él es el camino, la verdad y la vida.

Estimats germans, l'àngel no va enviar solament aquelles dones a anunciar que Jesús ha ressuscitat, sinó que envia tota l'Església en aquelles dues dones. Envia l'Església, ens envia a tots nosaltres, per tal que el missatge de l'Amor de Déu arribi a tot arreu. Siguem, doncs, tots nosaltres missatgers de la Bona Nova de la resurrecció de Jesús. Siguem-ho amb la vida. Com ens deia sant Pau: *Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.* Visquem per a Déu, morim al pecat. Aquesta és la vida nova. Que cap pecat ni cap vici no ens allunyi de l'alegria de la Pasqua. Siguem missatgers de Crist amb la nostra paraula. Els nostres germans necessiten escoltar dels nostres llavis la novetat de tots els segles: Jesús ha vençut la mort. Tota mort i tot fracàs han estat transfigurats per una llum. Solament Jesús ha vençut a la mort i ens obre el camí de la veritable vida. L'alegria és possible. La pau s'ha proclamat per sempre. La vida resta oberta a un nou horitzó, l'horitzó de l'amor vencedor de la mort.

Aquelles dones se n'anaren corrents per anunciar la Bona Nova i Jesús els sortí al pas. En la missió nosaltres descobrirem Jesús present, que com a elles ens diu: *No tingueu por.* Siguem missatgers de Crist, siguem missioners, sortim a la missió per redescobrir-nos creients en Jesús. Siguem tots evangelitzadors, portadors de Crist als nostres germans. Fem-ho tots i, molt especialment, vosaltres joves que participeu en aquesta Vetlla Pasqual a la catedral del nostre bisbat i amb el vostre bisbe.

Maria, la Mare del Senyor, fou la primera que va rebre l'aparició de Jesús ressuscitat. Ella fou la primera a rebre l'anunci, per mitjà de l'àngel, de l'Encarnació del Fill de Déu en les seves entranyes virginals, i ella fou la darrera a apartar els ulls de Jesús, quan era posat al sepulcre. I sempre en els seus llavis i en el seu cor el seu sí a la voluntat de Déu. Que ella ens ajudi, amb la seva intercessió, a donar el nostre sí confiat, de fe, a l'amor de Déu que en aquesta nit de Pasqua ell ens ofereix de nou. Santa Maria, Mare del Ressuscitat, pregueu Déu per nosaltres. Al·leluia.